

Spørgeren tolker problemerne sådan, at det f.eks. må være ASE, der administrerer forkert.

Svar (9/4 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det fremgår af spørgerens brev af 26. februar 2003 til mig og af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgsmålet konkret vedrører efterlønsmodtageres adgang til at videreføre eller påbegynde selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse i efterlønsperioden efter 400-timers reglen i § 74 f, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det er fastsat i loven, at tilladelse til at drive selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse i efterlønsperioden er betinget af, at medlemmet sandsynliggør, at arbejdstiden i virksomheden i hele efterlønsperioden kan holdes under 400 timer pr. år, og virksomhedens indtægt må – ligeledes i hele efterlønsperioden – ikke overstige et satsreguleret beløb på 50.000 kr. pr. år (56.439 kr. i 2003). Hvis virksomheden drives som interessentskab, medregnes alene medlemmets personlige arbejdstid i virksomheden, og indtægten opgøres alene i forhold til medlemmets ideelle andel af virksomheden.

Baggrunden for begrænsningerne er bl.a. at sikre, at efterlønnen ikke fungerer som indirekte statsstøtte til selvstændig virksomhed.

Medlemmer, der før overgang til efterløn har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som ønsker at videreføre virksomheden i mindre omfang i efterlønsperioden, skal sandsynliggøre en nedbringelse af virksomheden. Denne betingelse for nedbringelsen efter 400 timers-reglen er lempeligere end de almindelige regler om omdannelse af hovedbeskæftigelse til bibeskæftigelse.

Sandsynliggørelsen kan ske fx ved fremlægelse af dokumentation for salg eller bortforpagtning af en del af virksomheden, dokumentation for indskrænkning i åbningstider eller dokumentation for driftsomlægning.

En virksomhed, som nedbringes fra hovedbeskæftigelse til 400 timers-ordningen, vil typisk også have gennemgået en form for frasalgs eller driftsomlægning.

Det er medlemmets a-kasse, der først vurderer, om betingelserne for en tilladelse er opfyldt, og a-kassen skal vedlægge den foreliggende dokumentationen ved fremsendelsen af a-kassens indstilling herom til Arbejdsdirektoratet.

Men det er Arbejdsdirektoratet, der efterfølgende vurderer og træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at give tilladelse til at drive den selvstændige virksomhed er opfyldt. Direktoratets afgørelse kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Der er efter det for mig oplyste intet, der tyder på, at a-kasserne eller Arbejdsdirektoratet administrerer disse regler forkert.

Spm. nr. S 2690

Til miljøministeren (31/3 03) af:

Jørn Dohrmann (DF):

»Finder ministeren det rimeligt, at Vestsjællands Amt på sin hjemmeside offentliggør oplysninger om 4000 grundejere, hvis grunde mistænkes for at være forurenede, for derefter at lade det påhvile grundejerne selv at betale for en undersøgelse, som amtet ifølge loven har pligt til at foretage, og vil ministeren gribe ind i sagen og indskærpe over for amtet, at denne praksis er ulovlig eller i det mindste angribelig?«

Begrundelse

Når Vestsjællands Amt på sin hjemmeside offentliggør oplysninger om 4000 grundejere, som muligvis har forurenede grunde, sættes i tusindvis af grundejere i en meget ubehagelig situation. Med udsigten til, at det kan tage 40 år at undersøge alle grundene, tvinges mange grundejere reelt til at foretage undersøgelsen for egen regning, hvis de vil undgå, at deres ejendomme udsættes for en voldsom værdiforringelse.

Husejerne bliver dermed tvunget til at foretage undersøgelser, som amtet ellers er forpligtet til at foretage, og spørgeren har den mistanke, at det er udtryk for ren kassetænkning fra Vestsjællands Amts side. Baseret på gamle oplysninger og løst begrundede mistanker om forurenede grunde, forsøger amtet at tørre regningen af på grundejerne, som vil være tvunget til at betale i dyre domme for en undersøgelse, hvis de skal kunne gøre sig håb om at sælge deres ejendomme.

Spørgeren opfatter denne uacceptable praksis som endnu et bevis på, at amterne ikke er deres opgaver voksne og derfor bør nedlægges. Det kan aldrig blive den enkelte grundejers ansvar